

การพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีกปะ
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองบ้านฉาง (วัดเนินกระปรอก)

DEVELOPMENT OF FINE MOTOR SKILLS OF EARLY CHILDHOOD CHILDREN.
BY USING CREATIVE ART ACTIVITIES CHILD DEVELOPMENT CENTER BANCHANG
MUNICIPALITY (WAT NOEN KRAPROK)

จุฑาภรณ์ อินทร์ชำนาญ

Jhutaporn Inchanman

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Curriculum and Instruction Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: 6433200072@bkkthon.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ การฉีกปะติด (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ การฉีกปะติดก่อนและหลังการจัดประสบการณ์

การวิจัยนี้เป็นวิจัยแบบเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เด็กปฐมวัย อายุ 3 – 4 ปี ชั้นอนุบาล 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองบ้านฉาง (วัดเนินกระปรอก) สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองบ้านฉาง อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง จำนวน 23 คน โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย วิธีดำเนินการวิจัยมี 6 ขั้นตอน ได้แก่ (1) รูปแบบแผนการวิจัย (2) การกำหนดประชากร (3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (4) การสร้างและหาคุณภาพของ เครื่องมือ (5) การเก็บรวบรวมข้อมูล และ (6) การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยประกอบด้วย (1) ชุดกิจกรรมการฉีกปะติดสำหรับใช้พัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย (2) แผนการจัดกิจกรรม ศิลปะสร้างสรรค์ และ (3) แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลอง และหลังการทดลองสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีกปะติดมีการพัฒนาทักษะการใช้ กล้ามเนื้อมัดเล็กที่ดีขึ้นกว่าก่อนจัดประสบการณ์ (2) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีกปะ ติดมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แสดงให้เห็นว่า การใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีกปะ ติดส่งผลให้เด็กมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กสูงขึ้น

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก, ของเด็กปฐมวัยโดยใช้, กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีกปะ

ABSTRACT

The objectives of this research were (1) to develop the fine muscles of early childhood children using patchwork creative art activities, (2) to compare the fine motor abilities of early childhood children using patchwork creative art activities before and after the experience.

This research is an experimental analysis. The population consists of: Early Childhood Age 3 – 4 years Kindergarten 1 Semester 2 Academic Year 2022 Ban Chang Municipal Child Development Center

(Wat Noen Kra Squirrel) under the Education Division, Ban Chang Municipality, Ban Chang District Rayong Province In this study, 23 The process of selecting samples is carried out using a simple random method. There are 6 stages of the research methodology: (1) the research plan format, (2) the population determination, (3) the research plan format. Research Instruments (4) the creation and quality of the tool, (5) the collection of data, and (6) the quality of the tool. Data processing and data analysis The tools used to collect research data include (1) a series of patchwork activities for early childhood muscle development, (2) a creative arts activity plan, and (3) a series of creative arts activities. Pre-experimental and post-experimental observation of small muscle behavior of early childhood children Statistics used to analyze data include averages; Standard deviation

The results of the analysis showed that (1) early childhood children who received creative arts and patching activities had better development of fine motor skills than before the experience; (2) Early childhood children who were given creative arts patching activities had a higher ability to use small muscles after the experiment than before the experiment. Statistical significance at the .01 level, which is in accordance with the hypothesis shown, shows that the use of creative arts activities to tear As a result, the child has a higher ability to use fine muscles.

Keywords : Development of Fine Motor Skills, early childhood children using creative arts activities.

บทนำ

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ตั้งแต่ปลายปีพุทธศักราช 2562 ส่งผลกระทบต่อวงกว้างในหลายมิติทั่วโลก รวมทั้งผลกระทบต่อแวดวงการศึกษาในหลายแง่มุม ตั้งแต่การปิดเรียน ปรับมาใช้ในการสอนผ่านกลไกต่างๆ ผลกระทบจากโควิด-19 ทำให้ห้องเรียนส่วนใหญ่ต้องถูกปิด แม้จะเปลี่ยนมาทำการเรียนการสอนแบบออนไลน์ แต่ก็ไม่มีประสิทธิภาพเท่ากับการเรียนในห้องเรียนได้ ทำให้เด็กมีปัญหาทั้งการเรียนที่ต้องหยุดชะงัก พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2553 หมวด 5 แนวทางการจัดการศึกษา ได้ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง การจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาไปตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม บุรณาการตามความเหมาะสมและจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 มุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง และเหมาะสมตามวัย และปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย ด้วยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ครอบครัวชุมชนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก (กระทรวงศึกษาธิการ.2560:2-4) การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเป็นการวางรากฐานทางการศึกษาที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบบูรณาการผ่านการเล่น ให้เด็กได้เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ส่งเสริมจินตนาการจากการกระทำและการค้นพบด้วยตนเอง ให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความมั่นใจ ในตนเอง ค้นคว้าแสวงหาความรู้ (Piaget. 1952) โดยผ่านประสบการณ์ต่างๆ ที่จัดให้เป็นประสบการณ์ตรง หลากหลายเด็กได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 การพัฒนากล้ามเนื้อเล็กมีความสำคัญในการดำรงชีวิตประจำวัน เช่น การติดกระดุม รูดซิป การแปรงฟัน ใส่รองเท้า งานศิลปะ รวมทั้งการขีดเขียน ถ้าเด็กใช้กล้ามเนื้อเล็กได้อย่างคล่องแคล่วจะช่วยเหลือพัฒนาการด้านต่าง ๆ (พัฒนา ชัชพงษ์, 2549 : 122)พบว่าในช่วงโควิด-19 เด็กเล็กมีการพัฒนาของกล้ามเนื้อที่

ลดลง และเนื่องจากเด็กในระดับปฐมวัยยังไม่มีความสามารถตัวเอง ไม่มี ทักษะในการประสานการใช้มือและสายตา กล้ามเนื้อเล็กยังไม่แข็งแรง ไม่สามารถใช้มือได้อย่าง คล่องแคล่ว ตลอดจนการใช้ ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ อาจเป็นเพราะเด็กไม่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็กเท่าที่ควร เนื่องจากสภาพการอบรมเลี้ยงดูจากทางบ้านที่ มักไม่ปล่อยให้เด็กทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้มีผลเสียต่อพัฒนาการของเด็ก ในขณะที่เดียวกัน ผู้ปกครองมีค่านิยมในการเร่งให้เด็กเขียนหนังสือได้โดยไม่คำนึงถึงความพร้อมของเด็ก และ กระบวนการจัดกิจกรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนยังขาดกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กเฉพาะด้าน (สิริมา ภิญโญนนตพงษ์. 2557: 29)

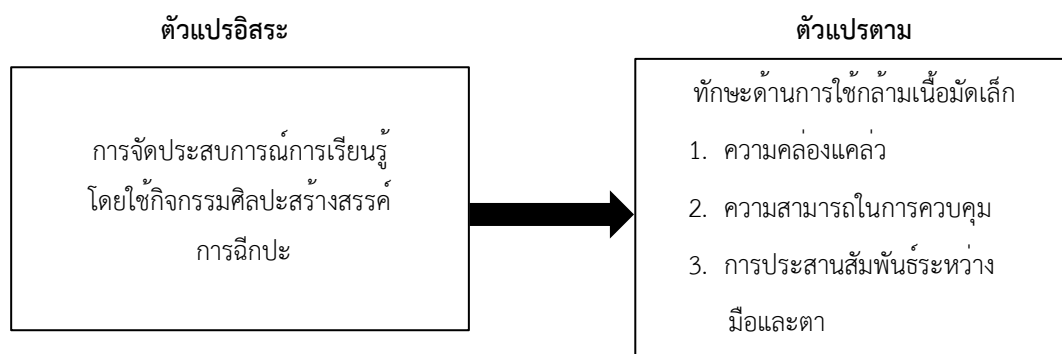
จากที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองบ้านฉาง (วัดเนินกระปรอก) เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม ส่งเสริมพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับวัย ซึ่งจะต่อยอดไปในการใช้ประโยชน์ในการเรียนได้เป็นอย่างดีให้กับเด็กในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีกปะ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีกปะ ตัดก่อนและหลังการจัดประสบการณ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีกปะ ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีกปะ ดังภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1. กรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัย อายุ 3 – 4 ปี ชั้นอนุบาล 1 จำนวน 2 ห้องเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองบ้านฉาง (วัดเนินกระปรอก) สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองบ้านฉาง อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง จำนวน 45 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่เด็กปฐมวัยอายุ 3 – 4 ปีชั้นอนุบาล 1 จำนวน 1 ห้องเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองบ้านฉาง (วัดเนินกระปรอก) สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองบ้านฉาง อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง จำนวน 23 คน โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ได้แก่

1. ชุดกิจกรรมการฝึกปะติดสำหรับใช้พัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย
2. แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
3. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการใช้กล้ามมัดเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการฝึกปะติดสำหรับใช้พัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย โดยการสร้างชุดกิจกรรมการฝึกปะติดสำหรับใช้พัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยในการทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรม หาคุณภาพของชุดกิจกรรม โดยนำชุดกิจกรรมการฝึกปะติดสำหรับใช้พัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยและใบกิจกรรม เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย เพื่อความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้ในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่ทดลอง

2. แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึกปะ โดยทำการศึกษาเอกสารคู่มือตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 และสร้างแผนการจัดกิจกรรม จำนวน 4 แผน นำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึกปะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของกิจกรรมและจุดมุ่งหมาย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมแล้วนำมากลับมาปรับปรุงแก้ไข นำแผนการจัดกิจกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่านตรวจและไปใช้กับเด็กปฐมวัยที่เป็นกลุ่มทดลอง

3. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการใช้กล้ามมัดเล็กของเด็กปฐมวัย โดยการสร้างแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการใช้กล้ามมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ซึ่งมีทั้งหมด 2 ชุด ได้แก่แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการใช้กล้ามมัดเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลอง และแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการใช้กล้ามมัดเล็กของเด็กปฐมวัยหลังการทดลอง

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการใช้กล้ามมัดเล็กของเด็กปฐมวัยมีการประเมินเป็น 3 รายการ คือ ความคล่องแคล่ว ความสามารถในการควบคุม การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา มีลักษณะเป็นเกณฑ์การประเมินดังนี้

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ดี

ระดับคะแนน 2 หมายถึง พอใช้

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ควรส่งเสริม

มีระดับคุณภาพดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.00 หมายถึง ระดับมาก หรือเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับปานกลาง หรือเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับน้อย หรือเหมาะสมน้อย

การหาคุณภาพของแบบบันทึกการสังเกตโดยนำแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการใช้กล้ามมัดเล็กของเด็กปฐมวัยหลังการทดลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจพิจารณาตามความเหมาะสมในประเด็นที่ศึกษาและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น แล้วนำแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการใช้กล้ามมัดเล็กของเด็กปฐมวัยไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ การฉีกปะ ผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีกปะ

ทักษะ ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความคล่องแคล่ว	1.35	0.48	น้อย	2.48	0.50	ปานกลาง
2. ความสามารถในการควบคุม	1.22	0.41	น้อย	2.30	0.46	ปานกลาง
3. การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตา	1.30	0.46	น้อย	2.35	0.48	ปานกลาง
โดยรวม	1.29	0.45	น้อย	2.38	0.48	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่าการพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย 1. ความคล่องแคล่วก่อนทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.35 อยู่ในระดับน้อย หลังทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนทดลองและหลังทดลองมีคะแนน 0.48 และ 0.50 ตามลำดับ 2. ความสามารถในการควบคุมก่อนทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.22 อยู่ในระดับน้อย และหลังทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนทดลองและหลังทดลอง มีคะแนน 0.41 และ 0.46 ตามลำดับ 3. การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตา ก่อนทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.30 อยู่ในระดับน้อย และหลังทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.35 อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนทดลองและหลังทดลอง มีคะแนน 0.46 และ 0.48 ตามลำดับ มีการพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยโดยรวม ก่อนทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.29 อยู่ในระดับน้อย และหลังทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนทดลองและหลังทดลองมีคะแนน 0.45 และ 0.48 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีกปะ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีกปะ

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก	การทดลอง	\bar{X}	S.D.	t	p - valve
1. ความคล่องแคล่ว	ก่อนทดลอง	1.35	0.48	15.74**	.000
	หลังทดลอง	2.48	0.50		
2. ความสามารถในการควบคุม	ก่อนทดลอง	1.22	0.41	18.09**	.000
	หลังทดลอง	2.30	0.46		
3. การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตา	ก่อนทดลอง	1.30	0.46	24.00**	.000
	หลังทดลอง	2.35	0.48		
โดยรวม	ก่อนทดลอง	1.29	0.45	25.25**	.000
	หลังทดลอง	2.38	0.48		

จากตารางที่ 2 พบว่า หลังการทดลองเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึกปะมีการพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กโดยรวมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน 1. ความคล่องแคล่ว หลังการทดลองเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึกปะ มีการพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. ความสามารถในการควบคุมหลังการทดลองเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึกปะ มีการพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตา หลังการทดลองเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึกปะ มีการพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึกปะ ผลการวิจัย พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึกปะ มีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้แสดงให้เห็นว่า การใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึกปะ ส่งผลให้เด็กมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1. กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึกปะ เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กเกิดการเรียนรู้ จากการลงมือกระทำและปฏิบัติจริงกับสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ โดยผ่านการใช้ประสาทสัมผัสจากการมองเห็น การสัมผัส ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กปฐมวัยที่เป็นวัยของการสำรวจ ค้นคว้า มีความอยากรู้อยากเห็นและสนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว การได้ลงมือกระทำ การจับต้องสัมผัส ทำให้เด็กเข้าใจ และรวบรวมประสบการณ์ทั้งหมดเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นประสบการณ์สำคัญ สำหรับการเรียนรู้ของเด็กเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนระดับชั้นประถมศึกษาต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของ ดิวอี้ (Dewey) ที่กล่าวว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากการกระทำ (Learning by doing) และสอดคล้องกับเพียเจต์ และเฮลเดอร์ (วรวรรณ เหมชะญาติ. 2536: 31 -33 ; อ้างอิงจาก Piaget ; & Inhelder) ที่กล่าวว่าเด็กเข้าใจสิ่งต่างๆ และความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับวัตถุ ด้วยโดยการลงมือกระทำ กับวัตถุโดยตรงเป็นสิ่งสำคัญ และกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึกปะ เป็นกิจกรรมที่เด็กได้ลงมือกระทำกับสื่อ วัสดุอุปกรณ์โดยตรง เช่น ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึกปะ มีการสนทนากับ เกี่ยวกับ เศษวัสดุที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรม วัสดุ อุปกรณ์ รูปร่าง ลักษณะ สีขนาด จำนวน และการนำไปใช้ในการประดิษฐ์สิ่งต่างๆ ซึ่งทำให้เด็กได้สังเกต รู้จักการเปรียบเทียบประโยชน์ของเศษวัสดุที่ใช้ ความเหมือน ความต่าง ของเศษวัสดุเมื่อนำประดิษฐ์เป็นชิ้นงานใหม่ ซึ่งในขณะที่เด็กทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เด็กได้พัฒนากล้ามเนื้อมือและการทำงานที่ประสานสัมพันธ์กันระหว่างมือกับตา ซึ่งสอดคล้องกับ เพียเจต์ที่กล่าวว่า เรียนรู้จากการกระทำกับสื่อวัสดุด้วยตนเอง และใช้ทุกส่วนของร่างกายในการทำกิจกรรม

2. กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึกปะ จัดให้เด็กได้เรียนรู้ตลอดระยะเวลา 4 สัปดาห์ของการทดลองซึ่งเป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ดังที่ ดิวอี้ (พัฒนา ชัชพงศ์.2540: 15 ; อ้างอิงจาก Dewey. n.d.) กล่าวว่า เด็กเกิดการเรียนรู้โดยการกระทำการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย ตามความสนใจ ให้เด็กได้เรียนรู้ลงมือกระทำด้วยตนเอง ซ้ำแล้วซ้ำเล่าย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับ ธอร์นดิค (Thorndike) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้จะได้ผลต่ออาศัยการฝึกหรือทำซ้ำเสมอให้เด็กมีโอกาสฝึกปฏิบัติหรือฝึกหัดบ่อยๆ จนทำได้คล่องแคล่ว และเกิดแรงจูงใจ มีความสนใจสามารถเข้าใจถึงเป้าหมายและคุณค่าของสิ่งที่ทำ ทั้งนี้เพราะเด็กในวัยนี้ต้องการได้รับการฝึกฝนให้เกิดทักษะเด็กปฐมวัยเรียนรู้ได้ดีจากประสบการณ์ซ้ำแล้วซ้ำอีก เนื่องจากเด็กปฐมวัยมักจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดซ้ำๆ มักแสวงหาหนทางให้กับการกระทำของตนเอง และหาทางพัฒนาสิ่งที่เขาทำ วิธีในการทำชิ้นงานของตนเองเพื่อให้ชิ้นงานของ

ตนเองออกมาสวยงาม แต่พ่อแม่ได้ทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีกปะ ประมาณ 4 สัปดาห์ เด็กจะเกิดทักษะ รู้และเข้าใจถึงวิธีในการฉีกปะชิ้นงานของตนเองให้สวยงาม จึงเห็นได้ว่าสิ่งที่เด็กได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมซ้ำๆ อย่างต่อเนื่องจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้และมีการพัฒนาทักษะในการทำงานของตนเองได้ดีขึ้น ซึ่งการที่เด็กได้ทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีกปะ ทำให้เด็กได้มีทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กประสานสัมพันธ์กับสายตา

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ครูให้คำชี้แนะ คอยช่วยเหลือเมื่อเด็กมีความต้องการ เสริมแรงทางบวก ด้วยการชื่นชม ปรบมือให้
2. การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สามารถที่จะพัฒนาทักษะในด้านอื่นๆ ได้ด้วย เช่น ทักษะทางภาษา ทักษะทางสังคม ทักษะทางอารมณ์ ทักษะทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น
3. จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรม โดยจัดสถานที่สำหรับการทำกิจกรรมให้มีการหยิบใช้วัสดุอุปกรณ์ได้อย่างสะดวกเพียงพอกับความต้องการของเด็ก ไม่มีเสียงดังจากภายนอกเข้ามารบกวนเด็ก ไม่ให้มีสิ่งรบกวนสมาธิของเด็ก
4. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้วครูแนะนำให้เด็กช่วยกันเก็บทำความสะอาดและวัสดุอุปกรณ์ที่ทำกิจกรรมเข้าที่ให้เรียบร้อยทุกครั้ง
5. เมื่อเสร็จสิ้นการทำกิจกรรมในแต่ละครั้ง ควรมีการสนทนาร่วมกัน สรุปถึงการทำการกิจกรรมในแต่ละวันว่าเป็นอย่างไร ตลอดจนการสนทนาชิ้นงานของตน เพื่อฝึกให้เด็กได้ใช้ความคิดที่ได้จากประสบการณ์ในการทำงาน รวมถึงเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเองจากการทำการกิจกรรม
6. ผลงานที่เด็กทำ นำเสนอโดยจัดวางไว้ในมุมต่างๆ ของห้องเรียน ติดบอร์ดแสดงผลงานของเด็กที่มีผลงานของหนูที่จัดไว้ ถ่ายภาพผลงานเด็กเพื่อจัดเก็บในแฟ้มสะสมงานหรือนำมาแสดงติดบอร์ด เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการแสดงออกทางศิลปะของเด็ก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาความสามารถด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยว่า เด็กปฐมวัยในช่วงอายุไหนมีพัฒนาการเป็นอย่างไร แล้วจัดกิจกรรมให้สอดคล้อง หลากหลาย เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กในแต่ละวัยและตรงตามความต้องการของเด็ก

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กฤษณา รักษ์สุข. (2560). *การพัฒนาชุดกิจกรรมสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ Gesall เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนระดับปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพมหานคร : เบรน-เบส
- เกียรติวรรณ อมาตยกุล. (2559). *เรียนๆ เล่นๆ อนุบาลมาตยกุล*. กรุงเทพฯ
- ฉวีวรรณ จันทร์อ่อน. (2562). *คู่มือการสอนกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัยระดับอายุ4-5ปี*. โรงเรียนอนุบาลราชภัฏกำแพงแสน. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงแสน
- ชัยพงศ์ พรหมวงศ์. (2551). *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่9: 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- นลินี เชื้อวนิชชากร. (2555, เมษายน). *Small hand Bigskill*. นิตยสารรักลูก. 30(351): 156 - 159
- สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2555). *คู่มือการใช้อุปกรณ์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยแรกเกิด - 5 ปี*. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ปียอนด์ พับ ลิสซิ่ง จำกัด.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *สมรรถนะของเด็กปฐมวัยอายุ 3 - 5 ปี: แนวแนะสำหรับผู้ดูแลเด็ก ครู และอาจารย์*. กรุงเทพฯ: แพลน ฟอรั คิตส์
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2557). *ดูแลลูกอย่างไรในวันอนุบาล*. กรุงเทพฯ: บุ๊คบูรี.
- อริษฐาน ทูลศิลป์ศักดิ์กุล. (2556). *กระตุ้นกล้ามเนื้อมัดเล็กเสริมสร้างสติปัญญา*. บันทึกคุณแม่,9(118), 110-114.
- อรุณี หรดาล. (2560). *แนวทางการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย*. ในประมวลสาระวิชาการวัดประสพการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย.หน่วยที่ ๒ นนทบุรี :มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- อำไพพรรณ ปัญญาโรจน์. (2545). *การอบรมเลี้ยงดูเด็ก*. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสถาบันราชภัฏจันทรเกษม